

Omredaktion burde finde Sted, saaledes at Paragrafen blev overeensstemmende med, hvad der findes i den ældre Lov om Eftergjørelse af Kunstarbeider af 13de December 1837, tildeels ogsaa med Eftertryksloven. — Der er, som det vil sees, af en æret Nigsdagsmand paa Bladet Nr. 51 stillet forskjellige Ændringsforslag, af hvilke det første, der er stillet til § 2, og det sidste, der er stillet til § 4, ere af en saadan Bessaffenhed, at der fra Udvalgets Side ikke er Noget som helst at erindre imod, at disse Ændringsforslag, der mulig endog kunde tydeliggjøre Tanken, blive optagne i Loven. — Det andet Ændringsforslag, der er stillet til § 2, er stillet under den Forudsætning, at man bibeholder § 1, hvilken § Udvalget har foreslaaet at skulle udgaae, og jeg finder mig derfor ikke foranlediget til nærmere at udtale mig derom; kun skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at selv om § 1 bliver staaende, er Ændringsforslaget overflødig, thi det vil være indlysende, at et meddeelt Samtykke til at eftermale et Maleri ikke kan indeholde nogen Besøielse til at lade det mangfoldiggjøre.

Det Ændringsforslag, der er stillet til § 3, indeholder efter Udvalgets Formening ikke Andet, end hvad der allerede ligger i Lovudkastet. Det gaar ud paa at ville tillægge Den, der lovlig har udført et Kobberstik, Steentryk, Træsnit eller anden lignende kunstnerisk Frembringelse, den samme Bessyttelse, som § 2 hjemler, og der siges da, at hvis en Gjengivelse af en Andens originale Kunstarbeide stier ved disse Midler, skal det dog ikke være Andre formeent, naar de forøvrigt dertil ere berettigede, selvstændig at efterligne det paa samme eller lignende Maade. Dette sidste Punktum af Ændringsforslaget er netop det, der allerede findes udtrykt i den første Afdeling af Lovudkastets § 3, og, hvad der staaer i Ændringsforslagets første Punktum, ligger allerede tilstrækkelig tydeligt i Lovudkastets § 2, thi hvis Kobberstikket, Steentrykket, Træsnittet osv. ikke er en Gjengivelse af en Andens originale Arbeide, saa er det selv et originalt Kunstarbeide, og kommer altsaa til at nyde den Bessyttelse, som § 2 hjemler. Dette Ændringsforslag kan Udvalget derfor ikke Andet end finde overflø-

dig. — Jeg skal nu tillade mig en enkelt Bemærkning med Hensyn til § 5, som under Sagens første Behandling fremkaldte Udtalelser fra forskjellige Sider. Denne Paragraf indeholder, at de ved Lovudkastets tidligere Bestemmelser hjemlede Rettigheder ikke fortabes derved, at Arbeidet overgaaer i en Andens Hæ, saalænge de ikke tilligemed Arbeidet udtryffeligt ere overdragne til denne Anden, men herimod blev der af en æret Nigsdagsmand, som nu er fraværende, reist Indvending, idet han fandt, at Bestemmelsen langt naturligere burde stilles paa den omvendte Maade, saaledes nemlig, at der ved Overdragelsen af et originalt Kunstarbeide fulgte Retten til at gjengive det, medmindre det Mobsatte udtryffeligt var fastsat. Hvilken Bess man følger, er ikke meget væsentligt. Bestemmelsen hører jo til de saakaldte deklaratoriske Bestemmelser, det vil sige saadanne, der foreskrive Noget, som skal gjælde, medmindre Parterne ikke have vedtaget det anderledes. Opgaven er kun, at det, der i Reglen er Parternes Mening, bliver sat som Reglen. Hvis Lovforslaget indskrænkes til det, som Udvalget har formeent, nemlig til alene at yde Bessyttelse mod Mangfoldiggjørelse, synes jeg, det er aabenbart, at Reglen i § 5 bør være saaledes, som Lovudkastet fastsætter den, thi da vil den Ret, hvorefter der her er Spørgsmaal, være Retten til Mangfoldiggjørelse af et Kunstværk, og spørges der, om det, naar en Kunstner overdrager sit Arbeide til en Anden, i Reglen er Parternes Mening, at denne Anden skulde have Ret til at mangfoldiggjøre det, saa maa dette i de fleste Tilfælde vistnok besvares med Nei; det vil kun undtagelsesviis være Tilfældet. Ganste vist vilde Sagen stille sig anderledes, hvis § 1 blev bibeholdt, saaledes at der blev en Bessyttelse mod den enkeltviise Gjengivelse. Det vilde da være tvivlsomt, hvorvidt denne Bestemmelse vilde være rigtig. Det maa nemlig erindres, at § 1, saaledes som den er affattet, vistnok ogsaa vil komme til Anvendelse paa Malerier osv., der allerede tidligere ere solgte, thi det kan ikke antages, at nogen Kjøber ved Kjøbet har erhvervet sig en udtryffeligt Ret eller navnlig Eneret til at gjengive et Kunstværk enkeltviis; thi Ret til at gjengive det enkeltviis har